

КАМПАНІЯ ПРОВІНСІОНАЛЬНИХ ВИБОРІВ В ОНТЕРІО.

(Докінчення)

Підчас кампанії в Торонто кожної ночі відбувалося п'ять або шість мітингів на узлізях, або в парках, а також в будинках, де були зібрані багато людей. Вона спрямовувала вуличний рух на громаду слухачів, а з багатьох випадків посилала між зібраних детективів, щоб вони викликали заворушення через свій крик і галас.

На мітингах, які відбувалися при брамах фабрик, голубові біля фабрик Мессі Геріс, робітники виявляли велике зацікавлення, слухачи промов представників з комуністичної партії і Ліги Комуністичної Молоді. Шо поліційна тактика підчас виборів в Торонто мала на меті підняти консервативну політичну машину з компромисового поєднання і не допустити комуністичну партію, коли це впаде, до визову важливості виборів, підчас яких всі робітничі мітинги були розбиті, показав факт, що комуністична партія не могла в однего разу винайти самі або театру через цілий час виборчої кампанії. Власники всіх салів, Стендарт Театру, Гінеті, і Мессі Гале, заборонено виступувати самі хоч би на одні мітинг комуністичної партії під загрозою відібрання ліценсу. Інспектор Сакез з дивізію в Белвуд приказав власникові будинку, де міститься голова квартири комуністичної партії, щоб негайно виклинув з будинку виборчий комітет, але, щоб це зробив лицем, бо Дрепер і МекБрайд хочуть, щоб КОЖНОМУ дано справедливість і "демократію" підчас виборів.

Гемітон і Віндзор.

Кандидатура товаришів Бекі Бюгей і Віндзор відзначилася найбільшою партійною кампанією на протязі останніх років. Автомобілеві робітники Форда, Дженерал Моторс і Крайслер з великим ентузіазмом приймали товаришів Бюгей і партійних промовців, де вони лиш поновилися. Гемітон, де товариш Стюарт Сміт одержав найбільше голосів для партії підчас виборів, ясно значив підчас кампанії своєю невдоволеною відповіддю на програму комуністичної партії. Страйкері Нейшінал Стіг Кар Корпорейшн були одним з надвизначенних членів виборчого комітету.

Наука і освітлення.

Хоч консервативний уряд Фергюсона прийшов знову до

влади з більшою силою як першим і босівська преса пише про те, що сміливих комуністів прикрила усуваюча гора, то однак треба застанувитися над криком ворогів робітничого руху, які горають, що "не вказує на силу комуністів в Онтеріо". Значиться, що число голосів віддане на комуністичні кандидати, вказує на зріст революційного руху між робітниками в провінції Онтеріо.

Самий факт, що поверх тисяч робітників вишла номінувати робітничих кандидатів, не оглядаючись на терор босів, пострах і чорну ліству, вказує, що з кожним днем робітники більш і більш не лиш симпатизують з боротьбою комуністичної партії, але є готові організуватися і боротися, щоб здійснити ціль нашої програми. Шо в порівнянню:

Число голосів відданих на комуністичних кандидатів в чотирох виборчих округах було 1,440 і беручи під увагу, що з огляду на різні причини, не було достаточних приготувань, що проти партії вели постійну кампанію брехонь і очеркень машини консервативної, ліберальної і "робітничої" партії і їхні кандидати, і що не в днісності була перша важна кампанія нашої партії повести робітників Онтеріо по простій і ясній програмі, результат вказує не лиш на велику підтримку, яку робітники дали партії, але що наскільки, він дерає нам уяву на великі недостатки і поля активності, які показалися такими очевидними підчас кампанії.

Як би ми були мали більше приготувань, ті наші кандидати в Порт Артур і Садбори повинні були відістатися на картки голосування і використати вибори для дальшого поясненні робітникам ікслевих і металевих майнів, робітникам ліса і фабрики та бідним фермерам, чому то боси хочуть розбити одного робітничу партію, як також представити ім правдиву функцію онтерійського провінційного парламенту і решту "гализових доміів" капіталізму.

В Торонто, з огляду на недавні атаки поліції, як також з огляду на внутрішню боротьбу в партії против правого крила, не використано повної нагоди підчас минулої кампанії. Мале число голосів, яке одержав Г. Тим Бак — 392 проти консервативних 5,056 і ліберально-робітничих 1,354, і Т. Симе — 212, а консерват 7,110, ліберал 2,727, є нічим иным, лиш ясною відбиткою босівської спекуляції. Бо хоч тисячі робітників прислухувалося і ентузіастично прикриали попарти виборчу програму партії, то більшість робітників є позбавлені голосу босівською класою. Одніх коли ми застаювимося, що наша партія бере участь в цих кампаніях не лиш тому, щоб пояснити робітникам днську дорогу до визволен-

ня робітничої класи, але і тому, щоб змобілізувати кожний можливий голос, який стає показником релятивної сили нашої партії, то зауважимо ясно недомогання і непростимо слабу волю, які серйозно відбилися на успіху цілої кампанії.

Кожного робітника ми досягнули при помочі розповсюдження "Воркера", "Поін Воркера", "Кампфа" і виборчого маніфесту. Відбулося багато успішних мітингів біля брам фабрик і під голим небом на вулицях. Але в одній з фундаментальних точок кампанії — відбуті номінаційні конвенції і масові мітинги в середині, які були б значно зміцнили нашу цілу кампанію — в головній задачі приєднувати голоси і уважати, щоб наші класові вороги не крали, і не уважаливоти масово наших голосів, частинне занадбання змобілізувати все членство партії і симпатичні трейд-юніонні організації, вказують ясно, що між людьми науками виборчої боротьби, є мобілізація партії і завзята боротьба кожного члена партії в мобілізації кожної організації, над якою партія має вплив, в ряді великих завдань, які стоять перед нашою партією зараз.

Недавній полі в Канаді — брутальний поліцейський терор, боротьба гемітонських ставельх робітників під проводом комуністичної партії, як також велика відповідь робітників на виборчу кампанію партії, вимагають, що тепер більше як коли, ми мусимо приготуватися повести розповсюджену боротьбу, яка лежить перед нами, до нового і вищого урівня. Спроби, цапка і осигнення жовтневої виборчої кампанії є ваажливі тому, що вони вказують на готовність робітників об'єднатися довкола нашої партії і це гадювсть мусить служити нашої партії як така, дальшою зоохотою приготувати себе рішучо організаційно і ідеологічно до більш-менш завдань. Це досягнемо тоді, коли кожний член нашої партії буде змобілізований і буде брати активну участь в наших кампаніях і тим самим уможливити осигнути повний успіх для революційної боротьби робітничої класи канадських робітників.

Торонто, Онт. *Ч. Сіме.*

ОМИНАЮТЬ ПОЛЩУ.

В Берліні була німецько-радянська конференція в справі безпосередньої залучення комунікації між Німеччиною і Радянським Союзом. Порішено, що комунікація буде йти через Литву і Латвію з поминим Польщу. Литва зобов'язалася дати різні паспортні мітки підлоги.

МЕЖА НОВОГО ЖИТТЯ.

В найгострішій боротьбі з ворогами, під керівництвом сталевий когорти більшовиків, під геніальним проводом немирюшого Леніна, пролетаріят мобілізував свої сили, і в жовтні 1917 року, 12 років тому, кинувши на голову пануючих класів явину пролетарського, салдатського і селянського повстання, ставши на чолі всіх трудящих, пролетаріят Росії пробив основний вилом у фронті імперіалізму.

Це величне повстання пригноблених класів, ця перша мішна перемога пролетарської революції, неминуче стане за основну межу, що нею трудящі покоління визначатимуть початок найновішої історії людства. Бо серед хижаків імперіалізму, серед великих держав капіталу, що висмоктують соки з пролетаріату, руйнують селянство, витискують останню краплину крові з колоніяльних народів — виникає держава робітників, диктатура найбільш пригнобленої класи: диктатура пролетарської революції, пролетаріят, трівожний дзвін, що кличе пролетарів усіх країн до визволення, велика пролетарська держава, що веде нарід до соціалізму.

НОВІ ПРИДБАННЯ ІНСТИТУТУ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА.

Науково-дослідні фонди Інституту Тараса Шевченка рік за роком все збільшуються. Цими днями Інститут придбав в Новоград-Новгороді, від спадкоємців — душприскажника Шевченкового М. М. Лазаревського та його брата В. М. Лазаревського, багату колекцію паперів, що залишилися після смерті Шевченка.

Серед цих паперів треба відзначити сімнадцять листів та вісім записок Шевченкових до М. М. Лазаревського, що досі публікувалися із значними пропусками та неточностями; низку чорнеток Шевченкових творів (треба зауважити, що ввагалось, що втрачено дуже мало чорнеток Шевченкових творів); низку записок — листів Шевченка до різних осіб та різних осіб до нього, наразі дуже багату й цінну колекцію документів різних, що освітлюють матеріяльний побут Шевченка за останні роки його життя — різні рахунки, описи річей та книжок, що залишилися після смерті Шевченка.

Разом, ця новопродбана колекція становить понад сто назвичайної наукової ваги документів.

Одночасно з цєю колекцією придбано також і великий автопортрет Шевченка, писаний оліїними фарбами — одна з останніх майстерських праць його.

Цього ж таки року придбано в Києві колекційну літературно-історичну бібліотеку, що нараховує до чотирьох тисяч томів, серед яких багато книжок, що становлять бібліографічну рідкість. Коли до цього додати ще сім тисяч томів, що подарував інституту директор інституту академик Багатий, то фонди бібліотеки ста-

ПРОМИСЛОВА АКАДЕМІЯ НА УКРАЇНІ.

Щоб посилити підготовку нових та передпідготовку теоретичних кадрів організації промисловості, президи ВРНГ ухвалив реорганізувати адміністративно-господарські курси при ВРНГ в Проміакадемію.

Навчання у Проміакадемії розраховане на 180 осіб щороку, провадитиметься з такими ухилами — металургія, машинобудівництво, гірничі і хемічна промисловість та промисловість будівельних матеріялів.

До програми навчання передбачається включити одну з чужоземних мов.

ЧЕРЕЗ БРАК МІСЦЯ.

Через брак місця в газеті для огляду біжучих важких справ — літературної сторінки тимчасово не містимо. При першій же нагоді почнемо її знову містити.

"ФА! РЕШПУ-У-УБЛИКА!"

Лещо про "Республіку на колесах".

Не тільки "Фа" і не тільки "Решпу-у-ублика", як її називає Архин, але ще й на колесах — "Риж його на лівю".

Ех, яблочко, куди котиться?

До "Республіки на колесах" в суботу, 16 листопада в Укр Ріб Домі — "Хрест на мени". Це така республіка, якої ні в світі не бачив. Про це вам скаже і салдатка Явдоху, яка президентові самотону не може наставить.

А попова Фенька каже: "Геть вийовичі горшки та миски, хай живе анархія — матір порідку!" Ох, як вона ненавидить паскудне мішанство!

Явдоху обговорює з "міністром" державні справи.

Всі горить: голова горить, серце горить і все горить! Ще готова від неї ціла республіка загоріться.

От лихо, а про самого "президента" я й забув.

Дудка, Андрій Кирилович "розкішний президент" Бузанівський Наполеон! Він був на всіх фронтах: на німецькому, на турецькому, на американському... свого умовлю рубав голови царям та корольям! От що то значить Андрій Дудка! Ура!

Цим разом він буде на фронті, чи то пак на сцені Укр Ріб Дому у Вінніпегу.

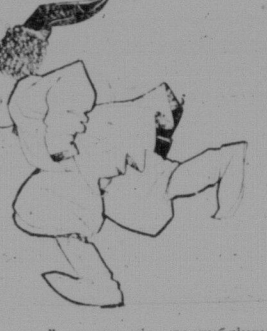
Панючки Фенька й Дюса там так за ним побиваються, що й сказати не можна. Це можна тільки бачити — "Риж його на лівю", як каже сторож Кузьма.

Про міністра Печеного, Мерника та Хамчука це здалося б шось сказати...

Е-е-е... Так, так, так... Печеній, міністер харчових справ, він дає, щоб в державній касі була мука, сало, ячмінь і самогон для "президента".

Соломон Мерник, міністер фінансів, працює за комішн... Мусить... бо має "приватного секретаря і вістого діточок".

Хамчук, хрест на мени... з него були б люди, коли б не салдатка Явдоху... Не поважає вона майстрів...

"Президент", коли під республікою похилився колеса, поставив її на ноги та дає підказати перед більшовниками.

Мішанери — Печеній і Мерник, працюють на відстоках.

Та хіба ж про все тут розкажем? Республіка, одним словом, самотїнна і незалежна, з власною оркестрою "на гармошке салдат Явдоху, на ньому красная рубашка". Виптрає і на висловках порадах і на президентських балах. Як вам утє на гармоні, то ціла республіка танцює.

Ось що то значить — "Республіка на колесах".

Не забудьте ж про суботу, 16 листопада, піни вечером в Укр Ріб Домі у Вінніпегу. Про тикети за дня дбайте!

Куркутенко.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

М. КОЦЮБІНСЬКИЙ ТІНІ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ

(Продовження)

Іван сидить, опершись плечима в дошку, а ногами стискає дівицю. Біля нього... морин псахатий козар, що за кожним словом клене, а а там ще вивчарі. Негетеричні дробета, якім прибува молоко, пруться з загороди у струнку, щоб їх швидше доди. Але ж бо почекайте, сараки, бо так не йде... Лиш по одини... Рист!... Сердито кидает ззаду гошник... Рист! рист... підбадьорюють вивчари та одхляють коліна од дїрки, кудого скачує у струнку вивча... А! бодай-бис... клене козар і не кличає: ану скажеш в таку годину!

Навклим рюхом Іван хапа вівцю за хрест і тичне до себе задом понад широкую дівицю. Покріпю стоить вивча, невигладно розчепришав ноги, така дурна, і слуха, як дзорить з неї молоко у дівицю. Рист! — хлюська ззаду гошник... Рист! рист! — покликує і собі вивчари. Здоєні вивчи, немов стуманій, падають в загороді на камінь, кладуть голову на ланки і кривяць голі, старечі губи. Рист! рист!... Іванові руки безперестанку мнуть тепле овече вим'я, одтягують дівки, а по руках в нього тече молоко, що пахне доєм і підймає з дівиці масну солодку пару. Рист! рист! Всакують вивчі, як очманілі, розчепирують над дівицями,

і десять вивчарських рук мнуть тепле вим'я. Желбиво плаче мокра отара по цей і той бік струнки, падають в загороду знесені вивчи, а густе молоко дзвінко дзорить в дівицю та затикає, теплим стручком аж за рукав Рист! рист!...

Козар сімється очима до своїх кіз. Вони не те, що овечки, в них гостре серце. Не падають труном, як плохі вівчи, а твердо стоять на товстих ногах. Цкаво підняли різкі і двігались в мряку, наче криз не шось бачать, і так бадоро тріхують у них тоненькі борідки... Опустили кошари. Тива і пуста. Може там десь, в глибокій долині, звидки гори починають рости, і дують сміх людський та галас, але у це віриться мало. Тут, в долині, де небо накриває безлюдні простори, що живуть в самотині тільки для себе, вивче тиша.

... Лиш в стаї трішчить негасимий вогонь і все висиде синій дим свій на мандіри. Здоєне молоко валко спочиває в дерев'яній посуді, над ним схилився ватаг. Він же його заправив. З подри, де сохнуть великі круглі боханці будзду, повпавє на ватага втер, але не може пропрати з стаї запах вугля, сиру і овечого воню. Бо тим самим пахне і ватаг. Нові бербениці і барилляні мнютуть в кутку, хоч тільки залукай до них — обізнється голос, що там живе? Холодна жентича світить з коновки зеленим оком. Ватаг сидить серед своєю начиння, як бадько серед дітей. Все воно — чорні дзвки і стіни, ватра і дим, будз, бербениці і жентича — все воно близьке і рідне, на всьому спочила його тепла рука.

Молоко уже густе, але ще йому не пора. Тоді ватаг виймає з-за череса цинки амуток Дерев'яних колодок і починає читати. Там закарбовано все, в тій дерев'яній книзі, хто скільки має овець і що кому належить. Турбото лехва йому брови, а він уперто читає. "Мосічюк має штирнадцять дробет, а му належить"

За стінкою стаї спузар виводить:

Пиряється у баранця Крютрякка вивча. Чи ти пробив, баранцю, Зеленого сніга?

Розспівався! — сердиться ватаг і наново перенісє карби.

Не знаєш ти, крютрякко. Яка буде зима. Чи ти вивдеш, чи не вивдеш з долинишка живча.

Докликує спузар у синях і входить в стаю. Заклочений, морин, згинається над вогнем, і білі зуби блищать у нього. Вогонь потріскує стінка.

Молоко в пудин жовкне і густе. Ватаг схилився над ним, стуканий, навіть суворий. Розшлібає поволі руками і по сам ліктю занурює в нього свої голі, зарослі волоссям руки. І так застїгає над молоком...

Тепер має бути тихо в стаї, двері замкнені, навіть спузар не сміє кинуть оком на молоко, поки там твориться шось, поки ватаг накліє. Все наче застигло в німому чеканню, бербениці затаяли в собі голос, притяїлись будзи на подіях, посудні сном чорним стїни і лави, вогонь

ледве дїха, і навіть дим соромливо тікає в вивчю. Тільки по легкому рухові жил на ватагових руках помітно, що насподі в посуди одбувається шось. Руки обивають потроху, то відшмавляють вище, то опускаються нижче, закружляють лікті, шось плаещуть, бгають та гладять там в середині, і раптом з дна посуду, з-над молока, піднімається кругле сирове тідо, що йкнєсь чудом родилось. Воно росте, обертає пласкаті боки, купається в білій куцелі, сама біла і ніжна, і коли ватаг його виймає, здепні родові води дзвінко стїкають на посуду...

Ватаг легко здохув. Тепер і спузар може вже гпнуть. Славий родивець будз, ватаговий на втїху і на пожиток людям... Одиночиться двері нарозтїж, втер дме з подри, ватра радости ликає чорний котел, в якому сироватка гуляє коломийки, і серед диму і вогню блищать в спузаря зуби...

А коли сонце заходить, ватаг виносить з стаї тремблїти і трепить побідно на всі пустинні гори, що десь скінчавсь миром, що будз йому владея, куцеша готова і струнки чекують на нове молоко...

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!

ЧИТАТЕ І РОЗПОВІСНИКІ ТЕ ТАКІ ЧАСОСНІ РІ ЖУРНАЛИ:

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" — одинокий український робітничий часисик в Канаді, виходить три рази на тиждень. Переплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.

"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" — одинокий дійсно фермерський український часисик в Канаді, що боронить інтереси працюючого фермерства. Переплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.

"РОБІТНИЦЯ" — одинокий журнал в українській мові для працюючого жіноцтва, виходить два рази на місяць. Переплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.

"СВІТ МОЛОДІ" — одинокий журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Переплата лише 50 центів на рік.

Переплату на повний часисик й журнали посилайте або на ім'я кожного часисика окрема, або на ім'я й адресу:

WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd. Cor. Pritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.